

РЕШЕНИЕ

№ 4832

гр. София, 10.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 34 състав,
в публично заседание на 08.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **4497** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 64, ал. 4 от Закона за изпълнение на наказанията и задържането под стража (ЗИНЗС), във връзка с чл. 145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по повод на жалба Я. К. В., изгърпяващ наказание „лишаване от свобода“, в Затвора [населено място], чрез процесуалния му представител адв. Б. Х., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ап. 10 срещу Заповед № 11 от 11.02.2020 г., издадена от началника на Затвора С., с която е отказано на жалбоподателя да бъде преместен в затворническо общежитие от открит тип ЗО „К.“.

В жалбата е заявено несъгласие с оспорения административен акт, като е заявено твърдение за наличие на законовите предпоставки за допускане на поисканото преместване, като в подкрепа на това твърдение са изложени аргументи за здравословното състояние на жалбоподателя. В съдебно заседание, жалбоподателя се представлява от адв. Х. от САК, поддържа жалбата по заявените доводи и формулира искане за постановяване на съдебен акт, по силата на който да бъде преместен жалбоподателят в затворническо общежитие от открит тип.

Ответната страна - Началника на Затвора С., депозира писмено становище.

След като прецени твърденията на страните и събрания по делото доказателствен материал, съдът намира за установено от фактическа и правна страна следното: Жалбата е подадена от надлежна страна, имаща правен интерес от

оспорването, в законоустановения по чл. 149, ал. 1 от АПК срок и отговора на изискванията за форма и съдържание, поради което се явява процесуално допустима.Разгледана по същество, жалбата се явява неоснователна по следните съображения:

Жалбоподателят е постъпил в затвора [населено място] на 07.09.2015г. за изтърпяване на наказание,наложено му с присъди по НОХД№1099/15г. и НОХД№3128/15г. на СпНС и НОХД№22150/15г. на СГП.С определение по НЧД№855/2019г. на жалбоподателят му е определено едно общо наказание от 8 години, при първоначално определен от съда „строг“ режим на изтърпяване на наказанието,считано от 04.08.2015г.,заменен на общ на 01.03.2017г.Към датата на депозиране на молбата оспорващият е изтърпял 1/4 от наложеното наказание, съгласно чл. 64, ал.1 от ЗИНЗС.Лишения от свобода Я.В.,чрез адв. Б. Х. е депозирал молба до Началника на Затвора-С.,в която формулирал искане да бъде преместен в затворническо общежитие от открит тип ЗО „К.“ поради влошено здравословно състояние,като е посочил разпоредбата на чл.67 ал.5 от ЗИНЗС.

По повод така подадената молба и в изпълнение на изискванията на чл. 64, ал. 2 от ЗИНЗС,началника на Затвора С. е изискал становище от инспектор социални дейности и възпитателна работа („СДВР“ от 11.02.2020г)/л.12/,заместник-началника по режимно-охранителната дейност (ЗНРОД)/л.13/ и на НС СДВР при Затвора С./л.17/от 11.02.2020г.Във връзка с така изразените становища,Началника на Затвора-С. е постановил и оспорената в настоящото производство Заповед№11/11.02.2020 год.,с която на основание чл. 64, ал. 2,във вр. с ал. 1 от ЗИНЗС е отказал на л.св. Я. В. да бъде преместен в затворническо общежитие от открит тип.В мотивите на заповедта е обоснован отказа с оценката на риска от рецидив и дефицити върху които следва да се работи.Недоволен от така постановената заповед,в която е обективизиран отказ за преместване в затворническо общежитие от открит тип, жалбоподателя В.,чрез адв.Х. е оспорил същата,по повод което оспорване е образувано и настоящото производство.

При извършената служебна проверка за законосъобразност на обжалвания административен акт, съда установи, че заповедта е постановена от компетентен орган в кръга на правомощията му, при спазване на административнопроцесуалните правила и в съответствие с приложимата материалноправна норма.Съгласно чл. 64, ал. 1 от ЗИНЗС,лишените от свобода с добро поведение, които са изтърпели най-малко една четвърт, но не по-малко от 6 месеца от наложеното наказание в затвор или в затворническо общежитие от закрит тип,могат да бъдат премествани по инициатива на началника на затвора или по тяхна молба за доизтърпяване на наказанието в затворнически общежития от открит тип. В ал. 2 на чл. 64 от ЗИНЗС е предвидено,че началникът на затвора се произнася с мотивирана заповед след вземане на становището на ръководителя на направлението за социална дейност и възпитателна работа, на заместник-началника по режимно-охранителната дейност и на началника на съответното затворническо общежитие относно поведението на осъдения по време на изтърпяване на наказанието и съобразно изискването на [чл. 43, ал. 4](#). Екземпляр от заповедта се връчва на осъдения срещу подпис и се изпраща на прокурора, осъществяващ надзор върху изпълнението на наказанието.В настоящия

случай, оспорената заповед е постановена от Началника на Затвора-С., който се явява компетентен орган по смисъла на чл. 64, ал. 2 от ЗИНЗС. Спазен е и указания процесуален ред, като преди постановяване на заповедта, административния орган е изискал и е получил становища от Инспектора „СДВР“, ЗНРОД. Препис от заповедта е връчена на л.св. Я. В., като препис е изпратен и до прокурора, осъществяващ надзор върху изпълнение на наказанията при СГП. С оглед така описаното, настоящия съдебен състав приема, че в хода на административното производство не са допуснати нарушения от категорията на съществените такива, които да ограничат правата на жалбоподателя и да обосноват незаконосъобразност на собствено основание.

От описаната в оспорения административен акт фактическа обстановка, се установява, че л.св. Я. В. осъден на 8 години лишаване от свобода, при първоначално определен от съда „Строг“ режим. Към датата на депозиране на молбата оспорващият е изтърпял 1/4 от наложеното наказание, съгласно чл. 64, ал. 1 от ЗИНЗС. От така приложената справка се установява, че по отношение на л.св. Я. В. е налице материалноправната предпоставка, регламентирана в чл. 64, ал. 1 от ЗИНЗС, а именно да е изтърпял най-малко една четвърт, но не по-малко от 6 месеца от наложеното наказание в затвор или в затворническо общежитие от закрит тип. Наличието на тази материалноправна предпоставка обосновава допустимостта на искането за прекатегоризиране на типа на затворническото общежитие. От друга страна, видно от съдържанието на цитирания по-горе текст на [чл. 64, ал. 1 от ЗИНЗС](#), законът е предоставил право на административния орган да извърши преценка по целесъобразност на исканото преместване, като в нормата е употребен израз „могат да бъдат премествани“. Настоящият състав приема, че единствено наличието на законово изискуемите предпоставки за преместване на определено лице-лишен от свобода в затворническо общежитие от открит тип, не е достатъчно да задължи административният орган да постанови неговото преместване. Срокът на изтърпяното до момента наказание, само по себе си не е достатъчно да обоснове това преместване. В тази връзка, нормата задължава Началникът на затвора да прецени доколко, с оглед поведението на лишения от свобода, това преместване би било целесъобразно. Преценката кое поведение представлява достатъчна и основателна предпоставка за преместване, се взема на база дадени становища на ръководителя на направлението за социална дейност и възпитателна работа (СДВР) и заместник-началника по режимно-охранителната дейност относно поведението на осъдения по време на изтърпяване на наказанието. В тази връзка преценката на административния орган е по целесъобразност, което от своя страна не подлежи на съдебен контрол. В случая административният орган е отчел поведението на жалбоподателя, данните от изпълнението на присъдата и е формирал вътрешно убеждение, че по отношение на л.св. В., оценката на риска от рецидив е не намаляла и е налице дефицит, върху който следва да се работи, а именно отношение към правонарушението, начин на живот и обкръжение умения за мислене, междуличностно поведение и умения за общуване, т.е налице необходимост от наблюдение в контролирана среда, каквото в общежитие от открит тип не би могло да се осъществи. Така формирания от административния орган извод изцяло се подкрепя от представения в хода на съдебното дирене доклад. Здравословното състояние на лишения от свобода не е сред предпоставките по чл. 64, ал. 1 от ЗИНЗС, които следва да бъдат налице, за да може същият да бъде преместен в затворническо общежитие от

открит тип.С оглед изложеното иррелевантно за спора по делото е обстоятелството дали и доколко неговото здраве е влошено.Настоящият състав следва да отбележи ,че в връзка със становището на ЛЛК при СБАЛЛС-С. с рег.№1258/08.01.2020г. е издадена заповед на основание чл.67 ал.5 от ЗИНЗС от Началника на затвора,като същата е съобразена със здравсловното състояние на жалбоподателят.

С изложените обстоятелства настоящия състав приема,че правилно и обосновано административния орган е приел,че поведението на л.св. Я. В. изисква продължаващо наблюдение в контролирана среда,което би могло да се осъществи в затворническо общежитие от закрит тип, поради което,искането за преместването му за изтърпяване на наказанието му в общежитие от открит тип се явява неоснователно.По изложените съображения и мотиви,настоящия съдебен състав намира,че оспорената заповед се явява правилна и законосъобразна и като такава следва да се остави в сила,а сезиращата жалба,като неоснователна,следва да се отхвърли.

Мотивиран от горното, Административен съд – София-град,34-ти състав,III-отделение,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалба на лишения от свобода Я. К. В., изтърпяващ наказание „лишаване от свобода“ в Затвора [населено място],депозирана чрез процесуалния му представител адв. Б. Х., със съдебен адрес: [населено място], [улица], ап. 10 срещу Заповед № 11 от 11.02.2020г., издадена от началника на Затвора С., с която е отказано на жалбоподателя да бъде преместен в затворническо общежитие от открит тип 30 „К.“.

На основание чл. 64, ал. 4, изр. 2 от ЗИНЗС, настоящото решение е окончателно и не подлежи на обжалване.

съдия: